

Akademia Górniczo-Hutnicza
im. Stanisława Staszica w Krakowie

Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej

Projekt końcowy Replikacja danych

Zespół w składzie

- 1) *Sylvia Miedzińska*
- 2) *Piotr Michno*
- 3) *Michał Mielec*
- 4) *Konrad Łata*
- 5) *Paweł Kozub*

Kraków 2016

Spis treści

WSTĘP	3
a) Czym jest replikacja?	3
b) Powody zwielokrotniania	3
c) Podstawowy model replikacji danych.	4
Tabelaryczne zestawienie algorytmów	4
Wybór algorytmu – sposób oceny	9
Tabelaryczne zestawienie technologii rozproszonych	10
Implementacja	14
Analiza porównawcza implementacji (wykresy) czas/trudność	16
a) nakładu (czasu) waszej pracy wymaganego do zaimplementowania	16
b) porównania szybkości działania tego samego algorytmu w różnych technologiach	17
Bibliografia	21
Spis tabel	23
Spis wykresów	23

WSTĘP [3][4]

a) Czym jest replikacja?

Replikacja danych jest ważnym zagadnieniem w systemach rozproszonych. Replikacja danych polega na przechowywaniu kopii danych na wielu komputerach. Standardowa replikacja polega na utworzeniu kopii zdalnej tabeli z bazy lokalnej. Tabela będąca kopią nazywa się **repliką**, a tabela na podstawie, której utworzono replikę nazywa się **tabelą źródłową** (nazywaną również tabelą master lub tabelą bazową).

Replika może zawierać wszystkie atrybuty i rekordy tabeli źródłowej lub ich podzbiór. W architekturze standardowej replikacji replika jest tylko do odczytu. Replika posiada cechę automatycznego odświeżania, tzn. zmiany zawartości tabeli źródłowej propagują się do repliki automatycznie.

b) Powody zwielokrotniania

Replikacja pozwala nam na:

- **Skalowalność** – możliwe jest rozłożenie obciążenia pomiędzy wieloma serwerami. Operacje zapisu i aktualizacji rekordów odbywają się na jednym serwerze, a pobieranie i przeszukiwanie danych z drugiego.
- **Bezpieczeństwo** – Zwielokrotnianie w celach efektywnościowych jest ważne w sytuacjach, w których system rozproszony należy skalować w wymiarze liczbowym i geograficznym. Skalowanie w wymiarze liczbowym występuje na przykład wówczas, gdy wzrasta liczba procesów wymagających dostępu do danych zarządzanych przez jeden serwer. W tym wypadku efektywność możemy polepszyć przez zwielokrotnienie serwera i podział pracy

Istnieje wiele korzyści z zastosowania tej techniki:

1. **zwiększona wydajność** - więcej obciążenia (na przykład żądania klientów) mogą być tolerowane, ponieważ obciążenie jest dzielone między kilka procesów. Ponadto, zmniejszone może być opóźnienie replikacji danych bliżej użytkownika. Niestety, korzyści są mniejsze, jeżeli replikowane dane są do odczytu / zapisu.
2. **zwiększona dostępność** - replikacja pomaga w tolerowaniu poszczególnych awarii serwera. Jeśli połączenie z serwerem nie powiedzie się z prawdopodobieństwem p , liczba serwerów potrzebnych do zapewnienia określonego poziomu usług to -
Dostępność = $1 - P_N$.

3. **odporność na awarie** - Na przykład, jeśli serwer grupy serwerów n posiada złą informację inne mogą przegłosować nieprawidłowy serwer w celu zapewnienia poprawnych danych dla klienta.

c) Podstawowy model replikacji danych.

Z punktu widzenia klienta widzenia, jest tylko jedna logiczna kopia danych. Jeśli klient dokonuje aktualizacji danych to zmiany powinny znaleźć odzwierciedlenie we wszystkich istniejących replikach.

Podstawowy model zarządzania replikowanymi danymi:

- Klienci wysyła żądanie do systemu(front-end).
- System(front-end) zapewnia przejrzystość, ukrywając fakt, że dane są replikowane.
- System(front-end) komunikuje się z jednym lub więcej menedżerów repliki do pobierania / zapisywania danych.
- Zarządcy repliką współdziałają w celu zapewnienia, że dane są spójne.

Tabelaryczne zestawienie algorytmów

Algorytmy pasywne	Algorytmy aktywne
Kopia podstawowa – pisanie zdalne	Brak kopii podstawowej - z globalnym znacznikiem czasu Lamporta
Kopia podstawowa – pisanie globalne	Brak kopii podstawowej – z procesem porządkowym (koordynatorem nadającym unikalne id operacjom)
	Brak kopii podstawowej – z głosowaniem kworum

Tabela 1. Podział wybranych algorytmów na pasywne i aktywne [10]

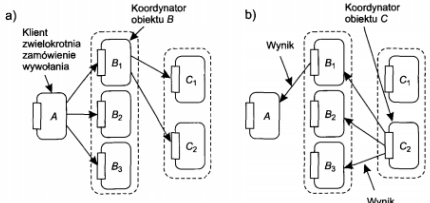
Nazwa algorytmu	Nazwisko Autora	Data powstania
Kopia podstawowa – pisanie zdalne	Budhijara	1993
Kopia podstawowa – pisanie lokalne	Li, Hudak	1989
Brak kopii podstawowej - z globalnym znacznikiem czasu Lamporta	Rodrigues	1996
Brak kopii podstawowej – z procesem porządkowym (koordynatorem nadającym unikalne id operacjom)	Fonseca H	1996
Brak kopii podstawowej – z głosowaniem kворum	Thomas, Gifford	1979

Tabela 2. Zestawienie twórców algorytmów i roku powstania.[1]

Analiza porównawcza algorytmów

Nazwa algorytmu	Opis algorytmu	Wady i problemy związane z użyciem algorytmu
Kopia podstawowa – pisanie/czytanie tylko z podstawowej [4]	<p>Operacje pisania i czytania oparte są na jednym zdalnym serwerze</p> <p>Rezultat : dane nie są zwielokrotniane lecz umieszczone na jednym zdalnym serwerze.</p> <p>Proces, które chce wykonać operację zapisania jednostki danych x, przekazuje tę operację do serwera głównego x. Serwer ten wykonuje uaktualnienie na lokalnej kopii x, po czym przekazuje uaktualnienie do serwerów zapasowych. Każdy serwer zapasowy dokonuje również aktualizacji i wysyła</p>	<p>- Potencjalnym problemem efektywności w tym schemacie może być dość długi czas, który mija, zanim procesowi inicjującemu aktualizację zezwoli się na dalszą pracę. Wskutek tego wszystkie aktualizacje realizujemy jako operacje blokowane. Możemy też zastosować metodę bez blokowania. Gdy tylko serwer główny uaktualni swoją lokalną kopię x, zwraca potwierdzenie. Dopiero potem powiadamia serwery zapasowe, aby też wykonały uaktualnienia.</p> <p>- Główny problem w nieblokowanych protokołach podstawa-zapas dotyczy tolerowania awarii. W schemacie z blokowaniem procesu klient wie na pewno, że aktualizacja została wykonana na kilku innych serwerach zapasowych. Pewności tej nie ma w rozwiązaniu bez blokowania</p>

	potwierdzenie z powrotem do serwera podstawowego. Gdy wszystkie serwery zapasowe uaktualnią swoje kopie lokalne, wówczas serwer podstawowy wysyła potwierdzenie do procesu, który zapoczątkował te działania	
Kopia podstawowa – zapasowa – czytanie z kopii zapasowej [5]	Istnieją dwa rodzaje protokołów pisania lokalnego, opartego na kopii podstawowej. W pierwszym rodzaju każda jednostka danych x ma tylko jedną kopię. Mówiąc inaczej - nie ma zwielokrotnieli. Ilekroć proces chce wykonać operację na jednostce danych, tylekroć jest do niego najpierw przesyłana ta jedyna kopia, po czym jest wykonywana operacja. Ten protokół tworzy w istocie w pełni rozproszoną, niezwiłokrotnioną wersję pamięci danych. Spójność jest oczywista, gdyż zawsze istnieje tylko jedna kopia każdej jednostki danych.	- Jedną z głównych trudności w tej metodzie pełnej wędrówki jest śledzenie aktualnego miejsca pobytu każdej jednostki danych
Brak kopii podstawowej - z globalnym znacznikiem czasu Lamporta [6]	W protokołach zwielokrotnionych zapisów (ang. replicated-writes) operacje pisania możemy wykonywać na wielu kopiach, a nie tylko na jednej, jak w wypadku	- konieczność wykonywania operacji wszędzie w tym samym porządku - znaczniki czasu Lamporta źle się skalują w wielkich systemach rozproszonych

	<p>kopii podstawowych. Potencjalnym problemem aktywnego zwielokrotnienia jest konieczność wykonywania operacji wszędzie w tym samym porządku. Jest więc potrzebny mechanizm całkowicie uporządkowanego rozsyłania. Rozsyłanie takie możemy zrealizować przy użyciu znaczników czasu Lamporta.</p>	
<p>Brak kopii podstawowej – z procesem porządkowym (koordynatorem nadającym unikalne id operacjom) [1]</p>	<p>Każdą operację przekazuje się najpierw porządkowemu. Porządkowy przypisuje niepowtarzalny numer. Porządkowy przekazuje tę operację do wszystkich kopii. Uwaga! Operacje wykonywane są w kolejności numerów porządkowych.</p>	<p>- problem zwielokrotnionych wywołań</p>
<p>Brak kopii podstawowej – z głosowaniem kworum [1]</p>	<p>Rozważamy rozproszony system plików, zakładamy że plik jest zwielokrotniany na N serwerach. W celu zaktualizowania pliku klient musi się skontaktować przynajmniej z połową + 1 serwerów. Po zgodzie serwerów plik zostaje podmieniony a nowa wersja zostaje zaopatrzona nowym numerem – numer wersji służy do identyfikowania wersji pliku i jest taki sam dla wszystkich nowo</p>	<p>- Uproszczony schemat Gifforda: Do czytania pliku mającego N zwielokrotnień wymaga się od klienta kworum czytania, Czyli dowolnego zbioru N_r lub więcej serwerów, podobnie do zmodyfikowania pliku potrzeba kworum pisania, co najmniej N_w serwerów, Wartości te muszą spełniać następujące ograniczenia</p> $N_r + N_w > N$ $N_w > N/2$ <div style="display: flex; align-items: flex-start;"> <div style="margin-left: 20px;"> <p>Na rysunku a) może wystąpić konflikt pisanie – pisanie ponieważ nie jest spełniony warunek 1. W szczególności</p> </div> </div>

zaktualizowanych kopii pliku. Aby przeczytać zwiłokrotniony plik klient również musi się skontaktować z ponad połową serwerów i prosić je o wysłanie numerów wersji.	gdy jeden klient odbierze swój zbiór do zapisu {A, B, C, E, F, G}, a drugi wybierze {D, H, I, J, K, L} Na rysunku b jest szczególnie interesująca sytuacja ponieważ N_r wynosi tu 1 co oznacza możliwość czytania zwiłokrotnionego pliku za pomocą dowolnej liczby kopii – co oznacza aktualizowanie wszystkich kopii przy zapisywaniu – nazwa schematu – czytaj jedno zapisuj wszystko.
--	--

Tabela 3 Opis algorytmów i problemy związane z ich użyciem.

Zakres stosowalności

- Algorytmy, w których każda kopia umożliwia czytanie są wykorzystywane w bardzo rozproszonych serwerach, np. DNS lub CDN.
- Aktywna replikacja danych znajduje zastosowanie w rozproszonych systemach plików.(OpenAFS, Google Cloud Storage)
- Protokół Gossip, system BAYOU, *Coda* (Constant Data Availability)[2]

Wybór algorytmu – sposób oceny

1. Wybrany algorytm jest najprostszy i najłatwiejszy w implementacji
2. Wybrany algorytm nie zawiera w sobie dodatkowych zagadnień z zakresu systemów rozproszonych.
3. Wybrany algorytm pozwala w najbardziej przejrzysty i czytelny sposób przestawić zasadę działania algorytmów replikacji.

Tabelaryczne zestawienie technologii rozproszonych

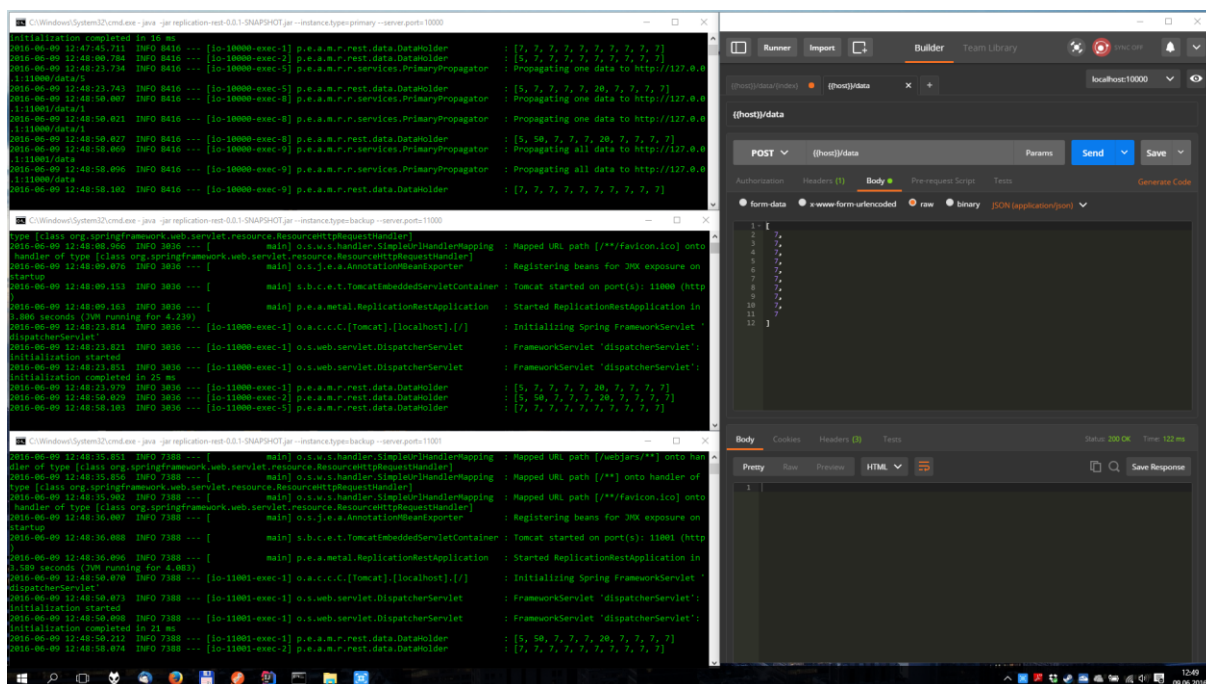
Nazwa	Opis	Zalety	Wady
SOAP [11]	<ul style="list-style-type: none"> Simple Object Access Protocol, protokół komunikacyjny oparty o XML. Przekazuje wywołania komponentów Web Services. Działa między innymi z: HTTP, HTTPS, SMTP, JMS oraz RMI. Znaczniki: <Envelope> - cały komunikat, <Header> - nagłówek, <Body> - informacja o żądaniu i odpowiedzi, <Fault> - opis błędów. 	<ul style="list-style-type: none"> Niezwykłą elastyczność protokołu, który pozwala przesyłać dowolne informacje Możliwość definiowania struktury i semantyki przesyłanych informacji Możliwość łączenia z różnymi protokołami transportowymi (np. HTTP) Możliwość realizacji różnych scenariuszy komunikacji Akceptowalność protokołu przez właściwie wszystkie systemy komputerowe i środowiska systemowe Niezawodność protokołu dzięki ściśle zdefiniowaniu sytuacji wystąpienia błędu oraz zachowania aplikacji w takich okolicznościach 	<ul style="list-style-type: none"> Duży narzut samego języka XML (rozmiar komunikatu jest znacząco większy niż sumaryczny rozmiar danych w nim zawartych) Jest jeszcze dość młodym protokołem, podlega rozwojowi i modyfikacjom (choć jest już dość dobrze i ściśle zdefiniowany) Trudność w utrzymaniu aplikacji klienta
RMI [12]	<ul style="list-style-type: none"> Remote Method Invocation, umożliwia programowanie rozproszone w Javie. Mechanizm zdalnych wywołań umożliwia wywołanie metod z obiektów pod kontrolą innych maszyn wirtualnych języka Java. Mogą działać na różnych komputerach. 	<ul style="list-style-type: none"> Prostota jego użytkowania, w porównaniu np. z COBRA, RMI jest proste i mało skomplikowane Troszczy się o szczegóły przesyłania obiektów ich serializację i deserializację Zapewnia niezależność programów od procesora wystarczy działająca maszyna Javy 	<ul style="list-style-type: none"> Wsparcie tylko dla programów napisanych w javie Zarówno klient jak i serwer muszą być aplikacjami lub apletami javy i nie można komunikować się z programami napisanymi w żadnym innym języku programowaniu za pomocą tego mechanizmu (o ile użycie dla

			klienta Javy jest ok o tyle dla serwera jest często nie możliwe).
Sockety [21]	<ul style="list-style-type: none"> Narzędzie do komunikacji pomiędzy procesem działającym na tej samej maszynie bądź na innym. Do stworzenia socketa potrzeba: protokołu, domeny oraz typu komunikacji. Typowe metody: Bind() – przypisanie adresu, Listen() – nasłuchiwanie klientów (oznacza socket jako pasywny) Accept() – akceptowanie i obsługa oczekujących klientów Connect() – nawiązanie połączenia z serwerem Read() – przesyła dane, Shutdown() – niszczenie socketu. 	<ul style="list-style-type: none"> Wydajne, Niski narzut na ruch sieciowy, Wysyłanie tylko zaktualizowanej informacji. 	<ul style="list-style-type: none"> Problemy z bezpieczeństwem, Klient i serwer muszą posiadać mechanizmy pozwalające zinterpretować dane.
REST [14]	<ul style="list-style-type: none"> REpresentational State Transfer, zamiast XML używa prostego URL. Większość zadań można uzyskać poprzez żądania HTTP 1.1 takie jak GET, POST, PUT, DELETE. Dane można przesyłać przez JSON, RSS. 	<ul style="list-style-type: none"> Prostota, Mniejszy narzut obliczeniowy, Wykorzystanie znanej i przetestowanej infrastruktury: Web, Możliwość stosowania serwerów pośredniczących, Mniej problemów ze współoperacyjnością (jednolity interfejs) Minimum narzędzi potrzebnych do implementacji 	<ul style="list-style-type: none"> Dodaje znikome opóźnienia, Żądania nie są wystarczające dla długich ciągów danych,

MPI [18]	<ul style="list-style-type: none"> • Message Passing Interface, protokół przesyłania komunikatów pomiędzy procesami programów równoległych. Komunikacja może być grupowa bądź punktowa. MPI_Init – inicjalizacja MPI, MPI_Send – wysyłanie blokujące, MPI_Recv – odbiór blokujący MPI_Finalize – zakończenie działania. 	<ul style="list-style-type: none"> • Wysoka wydajność, • Efektywna obsługa dużej liczby procesów, • Dobra dokumentacja, • Bogata biblioteka funkcji, • Przenośność, 	<ul style="list-style-type: none"> • Złożony sposób tworzenia programów równoległych, • Statyczna konfiguracja jednostek przetwarzających,
CORBA [15]	<ul style="list-style-type: none"> • Common Object Request Broker Architecture, przeznaczona przede wszystkim do wspomagania programowania pomiędzy systemami niekompatybilnymi. Określa metody dostępu do obiektów i komunikacji między obiektami. Tworzenie aplikacji w tym standardzie wymaga: <ol style="list-style-type: none"> 1. Zdefiniowania specyfikacji w języku IDL (Język definicji interfejsu) 2. Kompilację do języka docelowego 3. Implementację serwera na podstawie specyfikacji 4. Programowanie klienta 5. Uruchomienie ORB (Pośrednik 	<ul style="list-style-type: none"> • Architektura CORBA jest otwartym rozwiązaniem opartym na opublikowanej specyfikacji • Jest niezależna od sprzętu i systemu operacyjnego. Współdziałające komponenty mogą działać na różnych architekturach sprzętowych i pod kontrolą różnych systemów operacyjnych. • Obiekt programowy zgodny z architekturą CORBA posiada ściśle zdefiniowany interfejs, poprzez który odbywa się komunikacja. Zmiany w implementacji obiektu nie mają wpływu na inne obiekty, o ile zostanie zmieniony interfejs. • Komunikacja pomiędzy obiektami programowymi zgodnymi z CORBA odbywa się przy wykorzystaniu IIOP. Obiekty programowe mogą ze sobą w pełni 	<ul style="list-style-type: none"> • Brak standardowego i szeroko zaimplementowanego mechanizmu bezpieczeństwa • Przywiązanie do szczegółów technicznych języków niskiego rzędu • Trudność we współdziałaniu i przenośności • Konieczna jest komunikacja makroskopowa • Problemy z bezpieczeństwem .

<p>zleceń obiektowych), serwera i klienta.</p>	<p>współpracować, nawet jeżeli działają na różnych systemach operacyjnych i zostały utworzone z wykorzystaniem różnych języków programowania.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Obiekty zbudowane na jednej platformie mogą być wykorzystane z każdej innej z obsługiwanych platform • Budowa aplikacji odbywa się zgodnie z zasadami techniki obiektowej. • Dostęp do obiektów bez konieczności określania ich położenia.
--	--

Tabela 4 Zestawienie wybranych technologii

Screen z działania aplikacji w technologii REST

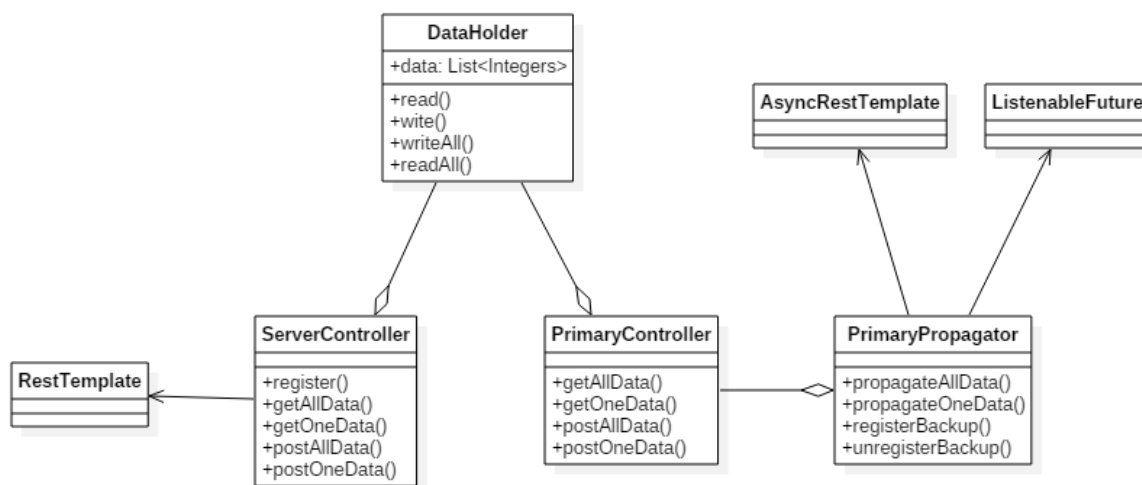

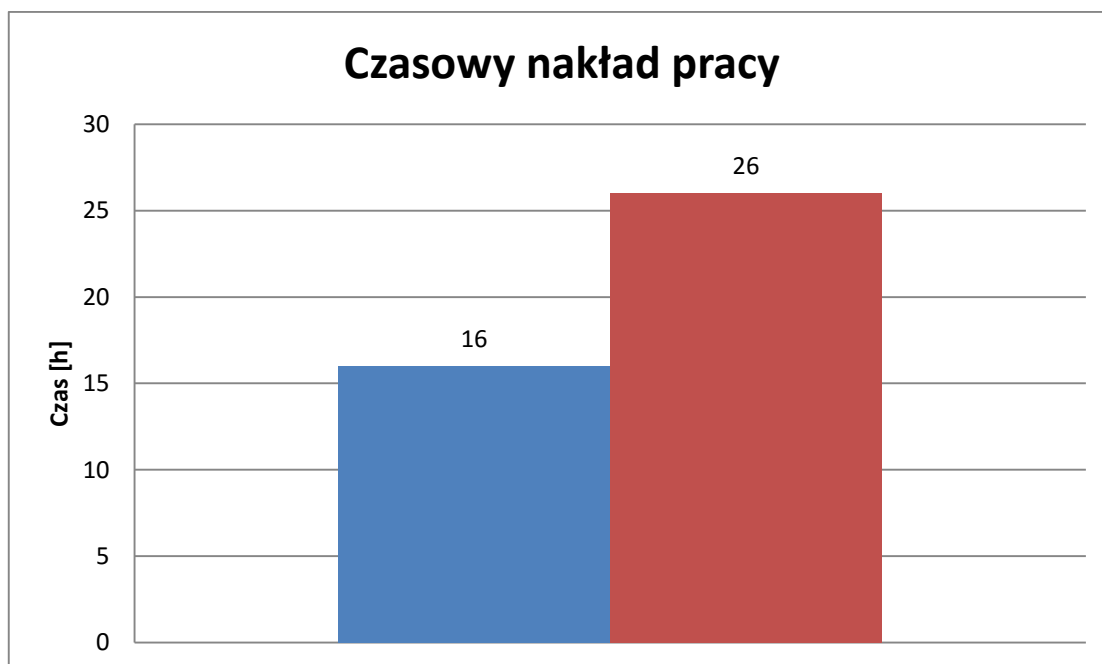
Diagram klas aplikacji w technologii REST

Analiza porównawcza implementacji (wykresy) czas/trudność [17]

a) nakładu (czasu) waszej pracy wymaganego do zaimplementowania

Nakład pracy	Czas [h]
Sockety	16
REST	26

Tabela 5 Nakład czasu pracy w poszczególnych technologiach

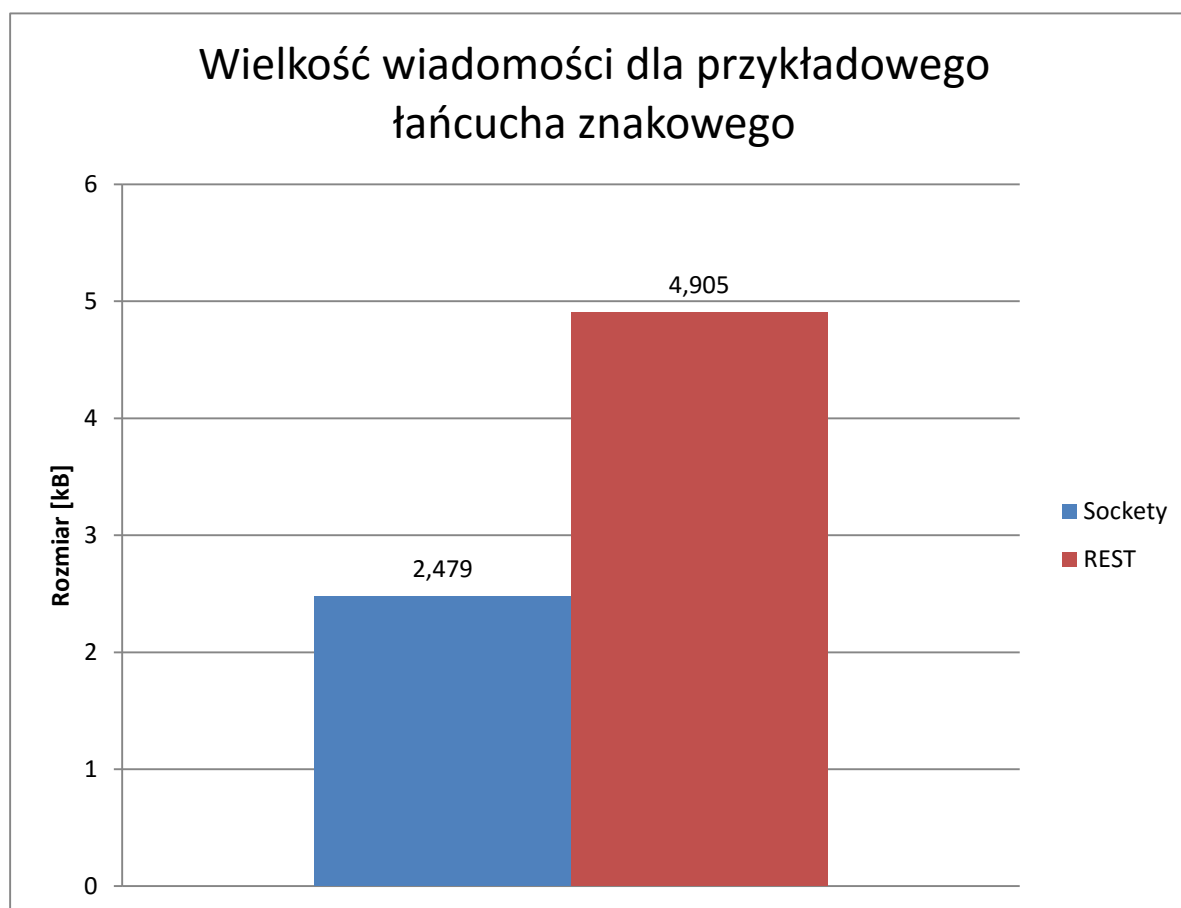
Wykres 1 Nakład czasu pracy w poszczególnych technologiach

Różnice w nakładzie pracy wynikały z nieznaności zagadnienia, a także technologii. Nie znaliśmy technologii REST co pociągało za sobą przyswojenie podstaw, a dopiero w kolejnym kroku napisanie programu zgodnie z opisem algorytmu. Część czasu została poświęcona na testy działania programu i zebranie danych, przedstawianych w podpunkcie B. Z drugiej strony usługi typu REST działają w środowisku serwera aplikacyjnego TOMCAT [19]. Serwer ten do obsługi każdego żądania od klienta tworzy osobny wątek, zwalnia to programistę z konieczności zarządzania tymi wątkami, w socketach sytuacja jest odwrotna. Aby możliwe były równoległe połączenia trzeba ręcznie tworzyć osobne wątki dla każdego socketu [21].

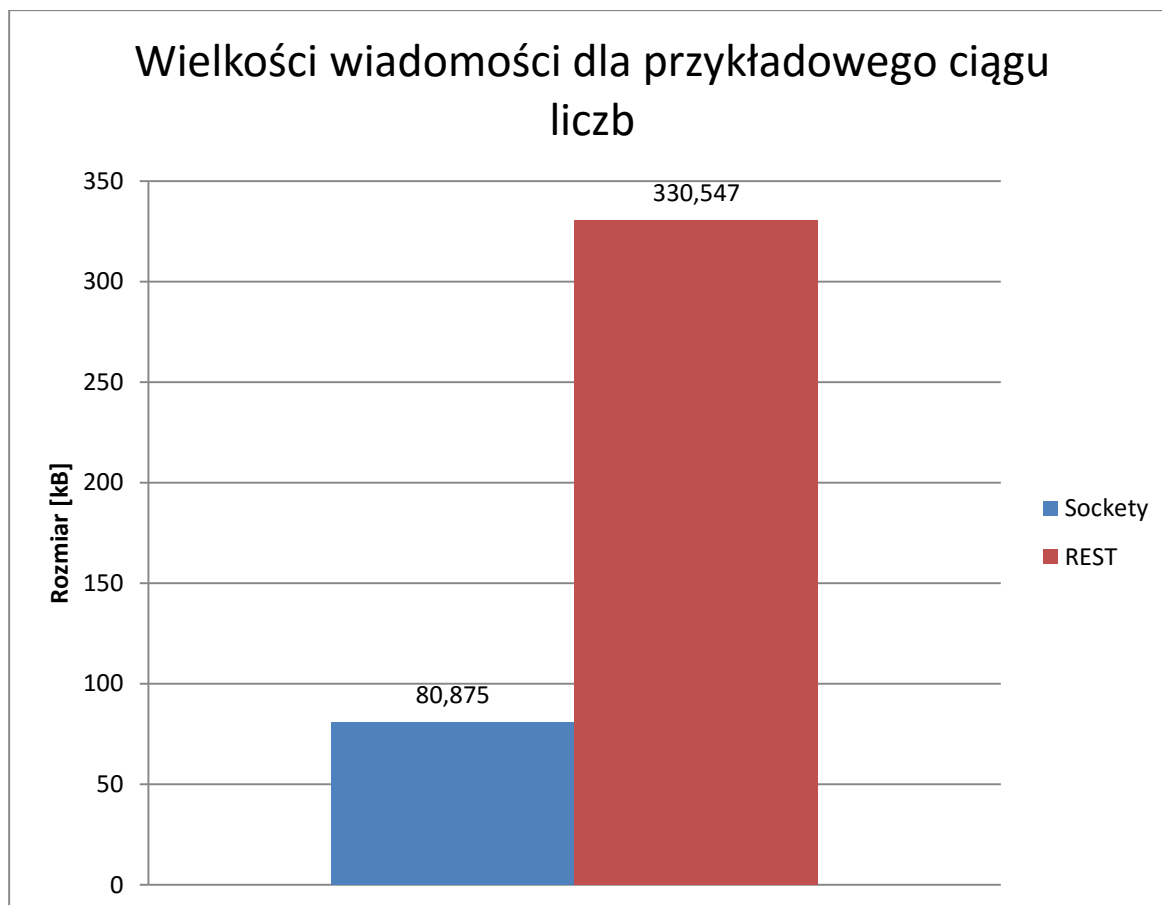
b) porównania szybkości działania tego samego algorytmu w różnych technologiach

Technologia	Czas połączenia [s]	Czas przesyłania dużego łańcucha znaków [s]	Wielkość wiadomości dla przykładowego łańcucha znakowego [kB]	Wielkości wiadomości dla przykładowego ciągu liczb [kB]
Sockety	0,00234	0,001777	2,479	80,875
REST	0,00483	0,184198	4,905	330,547

Tabela 6 Zestawienie szybkości działania tego samego algorytmu w dwóch różnych technologiach

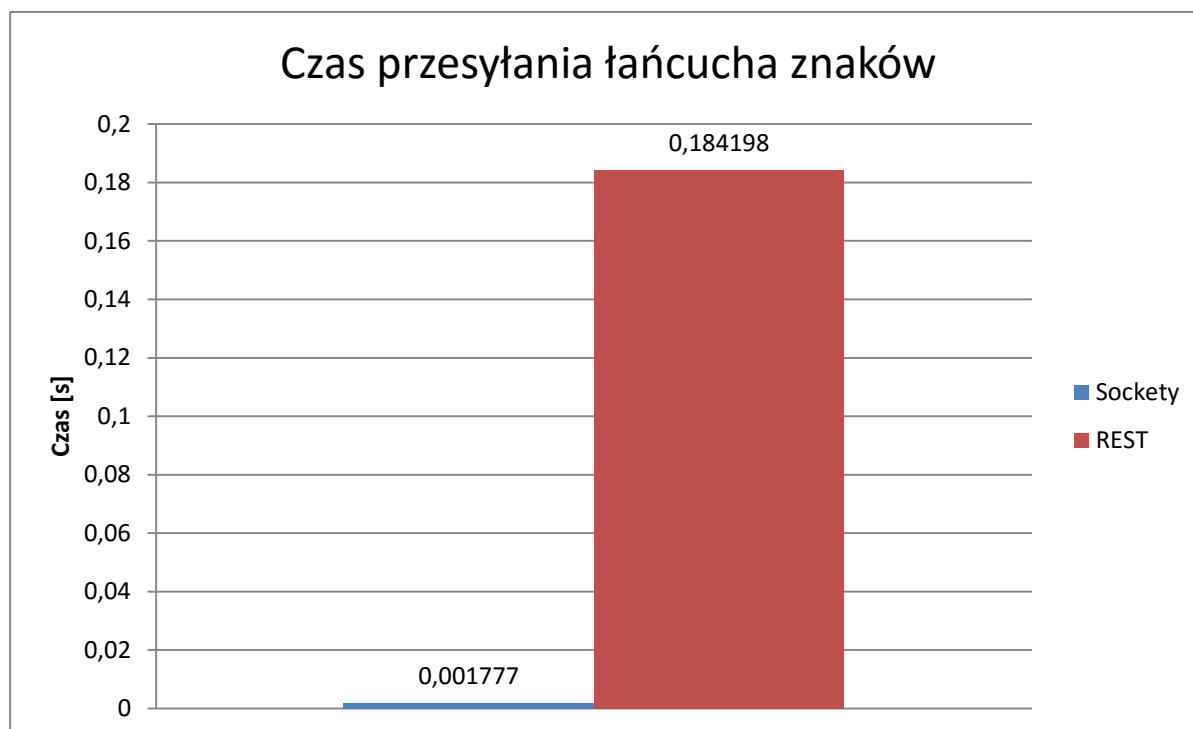
Wykres 2 Wielkość wiadomości dla przykładowego łańcucha znakowego

Wykres 3 Wielkości wiadomości dla przykładowego ciągu liczb

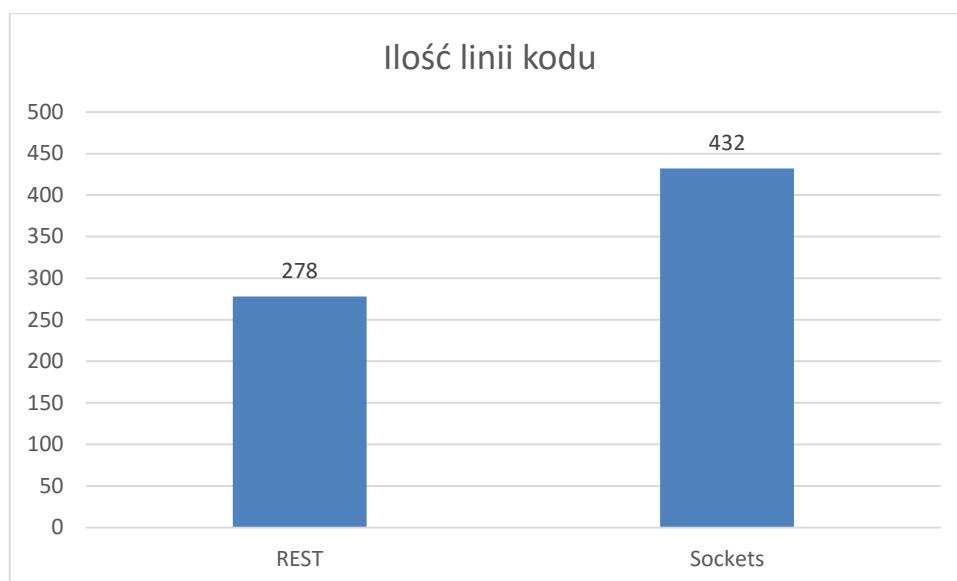
Wykres 4 Czas połączenia

Wykres 5 Czas przesyłania dużego łańcucha znaków

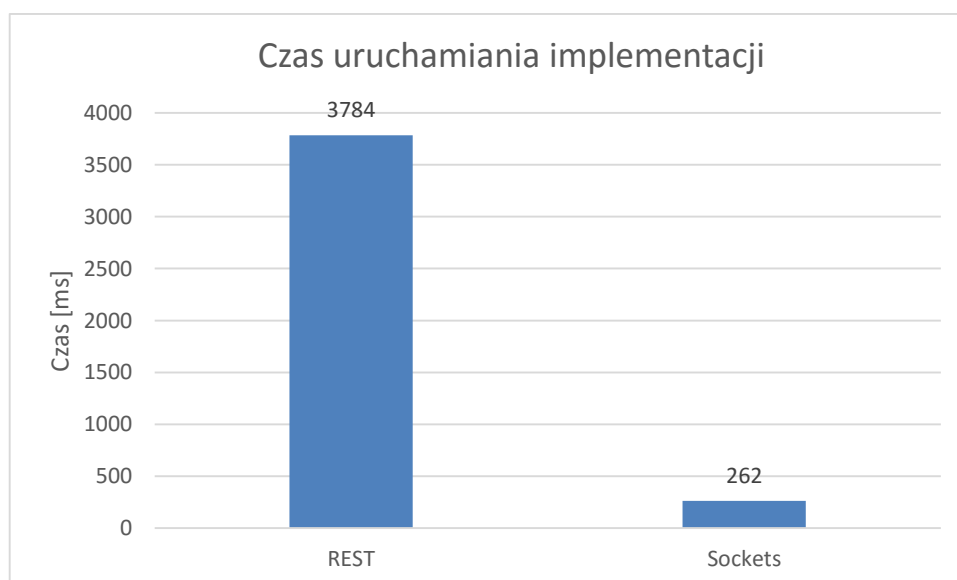
Wielkość przesyłanych wiadomości dla ciągu znaków wypada na korzyść technologii Socketów. Jeszcze większą różnicę można zauważyć w przypadku przesyłania dużego ciągu liczb. Odbija się to również na czasie przesyłania odpowiednich danych.

Rest bazuje na protokole http, wiąże się to z koniecznością opakowania przesyłanych danych w żądanie HTTP. Gdy przesyłania jest mała ilość informacji to większość danych stanowią nagłówki HTTP [17].

Wykres 6 Ilości kodu w poszczególnych technologiach.

Implementując usługi typu REST został wykorzystany framework Springboot i serwer aplikacyjny TOMCAT. Posiadają one wbudowane funkcje sieciowe, co zmniejsza nakład pracy koniecznej do uzyskania połączenia między komputerami. Springboot pozwala deklaratywnie definiować kształt usług za pomocą adnotacji języka Java. Implementując komunikację za pomocą Socketów wystąpiła konieczność ręcznego zarządzania połączeniami i wątkami w aplikacji.

Wykres 7 Czas uruchamiania implementacji.

Bibliografia

1. Andrew S.Tanenbaum, Maarten Van Steen, „Distributed Systems – Principles and Paradigms” Second Edition, 2007 , ISBN 0-13-239227-5
2. Sukumar Ghosh, „Distributed Systems – An Algorithmic Approach”, 2007, ISBN 1-58488-564-5
3. George Coulouris, „Distributed Systems – Concepts and Design” Fifth Edition , 2012, ISBN 0-13-214301-1
4. Mullender Sape, „Distributed Systems” Second Edition, 1993, ISBN 978-0201624275
5. Li K.,Hudak P., „Memory Coherence in Shared Virtual Memory Systems”, 1989
6. Fonseca H., Verissimo P., „Totally Ordered Multicast in Large-Scale Systems”, Opublikowano: „Proceedings of the 16th International conference on Distributed Computing Systems”, 1996, ISBN 0-8186-7399-0
7. Stanford University, „Chapter 14 – Replication”, <http://www-cs-students.stanford.edu/~dbfaria/quals/summaries/Coulouris-chap14.txt> (dostęp 6.05.2016)
8. Sami Rollins, „Replication”, 10.2008 <http://www.cs.usfca.edu/~srollins/courses/cs682-s08/web/notes/replication.html> (dostęp 10.05.2016)
9. K. Banas „Systemy Równoległe i Rozproszone - Wykład 13”, 03.2016 http://www.metal.agh.edu.pl/~banas/SRR/SRR_W13_Rozglaszanie_Uzgadnianie.pdf (dostęp 12.05.2016)
10. Politechnika Warszawska, „Rozproszone systemy operacyjne”, 06.2007, http://www.ia.pw.edu.pl/~tkruk/edu/rsob2010/rso_proj2007/rso2007 (dostęp 1.06.2016)
11. Oracle, „Simple Object Access Protocol Overview”, 2001, https://docs.oracle.com/cd/A97335_01/integrate.102/a90297/overview.htm (dostęp 12.05.2016)
12. Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych, „RMI – programowanie rozproszone”, 2010, <http://edu.pjwstk.edu.pl/wyklady/mpr/scb/W11/W11.html> (dostęp 20.05.2016)
13. M.Zakrzewicz, „Wprowadzenie do technologii Web Services: SOAP, WSDL i UDDI”, 05.2006, <http://www.cs.put.poznan.pl/mzakrzewicz/pubs/ploug06ws.pdf> (dostęp 20.05.2016)
14. J.Brzeziński, C.Sobaniec – Politechnika Poznańska „Usługi sieciowe REST”, 2013 - https://www.soa.edu.pl/c/document_library/get_file?uuid=46b0faf6-6743-4184-ab16-dbddfd413685&groupId=10122 (dostęp 20.05.2016)
15. T.Olas – Politechnika Częstochowska, 2011 „Oprogramowanie systemów równoległych i rozproszonych”, <http://icis.pcz.pl/~olas/srr/wyklad8.4.pdf> (dostęp 2.06.2016)

16. Robert Weremba – „Rozproszone bazy danych – replikacja danych (Wykład 1)
<http://wazniak.mimuw.edu.pl/images/5/55/ZSBD-2st-1.2-lab1.tresc-1.1.ppt> (dostęp 8.06.2016)
17. Ph. D. Simon Tuffs, „How fast is your network today?”, 2004
<http://soap-stone.sourceforge.net/> (dostęp 08.06.2016)
18. K. Banaś, „Programowanie równoległe – wykład 10”, 2015
http://www.metal.agh.edu.pl/~banas/PR/PR_W10_MPI_wstep.pdf (dostęp 08.06.2016)
19. University of California, „Architectural Styles and the Design of Network-based Software Architectures”, 2000,
<https://www.ics.uci.edu/~fielding/pubs/dissertation/top.htm> (dostęp 03.06.2016)
20. Ph. D. Martin Fowler, „Richardson Maturity Model”, 2010,
<http://martinfowler.com/articles/richardsonMaturityModel.html> (dostęp 02.06.2016)
21. Oracle Java Documentation „All About Sockets”, 2015,
<https://docs.oracle.com/javase/tutorial/networking/sockets/> (dostęp 04.06.2016)

Spis tabel

Tabela 1. Podział wybranych algorytmów na pasywne i aktywne	4
Tabela 2. Zestawienie twórców algorytmów i roku powstania.....	5
Tabela 3 Opis algorytmów i problemy związane z ich użyciem.....	8
Tabela 4 Zestawienie wybranych technologii	13
Tabela 5 Nakład czasu pracy w poszczególnych technologiach.....	16
Tabela 6 Zestawienie szybkości działania tego samego algorytmu w dwóch różnych technologiach	17

Spis wykresów

Wykres 1 Nakład czasu pracy w poszczególnych technologiach.....	16
Wykres 2 Wielkość wiadomości dla przykładowego łańcucha znakowego.....	17
Wykres 3 Wielkości wiadomości dla przykładowego ciągu liczb	18
Wykres 4 Czas połączenia.....	18
Wykres 5 Czas przesyłania dużego łańcucha znaków	19